

vniuersum est, non quatenus ipsum per se se eligendum. Verum quod in cunctis existit, definitioni est simile. Definitio certe ait bonum esse quipiam, quod neque scientia, neque facultas vlla dicit. Neque enim finem suum asserit bonum esse: verum id alterius est inspicere facultatis: quandoquidem neque medicus, neque architector refert, ille quidem sanitatem esse bonam, hicverò domum: sed ille quidem se sanos homines efficeret, & quemadmodum id faciat: hic verò, domum. Perspicuum est igitur, ne ciuii quidem scientie de communi bono dicendū esse: vna siquidem & hæc inter reliquias scientias est. Atqui hoc nullius est dicere aut facultatis, aut sciètiz, vt de fine: ne ciuilis quidem scientia igitur erit de communi bono dicere eo, quod per definitionē est. Verum enim muerò neque de eo, quod per inductionem commune. Quid ita? quia quando volumus particulare aliquod bonum esse demonstrare, aut definitione vtimur, dicimusque eandem & bono conuenire, & rei quam bonam esse probare propositum fuerit nobis: aut inductione vtimur: exempli causa, si probare velimus magnanimitatem esse bonum, dicemus, iustitiam esse rem bonam, itēmq. fortitudinem omnīsq. adeò virtutes. Magnanimitas autem virtus est: ergo etiā res bona. Non igitur de communi per inductionem bono, scientia ciuii dicendum est: eadem enim absurdā consequentur, quæ ipso eo communi bono quod in definitionē venit, esse ostendimus. Ipsum enim bonū sic quoque dicet. Manifestum igitur, de optimo bono dicendum esse, eoque, quod nobis optimum sit. Omnino autem non vnius esse scientia, aut facultatis, de vniuersali bono considerare, facile quis intelligat. Cur ita? nempe quia bonum est in omnib. categoriis. Nā & in substantia, & in qualitate, & in quantitate, & in tempore & in in iis quæ ad aliquid referuntur, in omnib. deniq. categoriis bonū reperitur. Ceterū bonum id quod ad tempus pertinet, in medicina notum est medico: in arte gubernandi, gubernatori: in unaquaque arte, perito artis cuiusq. Quando secundū quidem sit, nouit medicus. At quādo nauigādum, gubernator. In unaquaque verò arte, quisque tempus sibi conueniens & bonum cognoscit. Nam neque medicus, quod in gubernatoria bonum sit tempus: neq. gubernator, quod in medicina, cognouerit. Idē de communi bono est sentiendum. Nam & quod est in categoria temporis, & quod in

A καθόλου, ὁ ἐαὶ ἂντο καθ' εἰσιτο αἱρετῶν τὸ δὲ οὐκ ἄπαιδες εὑπάρχον, ὅμοιον τῷ ὄρε εἴσιν. ὃ δὲ ὅρος λέγεται ὅπι ἀγαθὸν. δηπίκημ δέ γε οὐδὲ μνάμεις & μεμάλια λέγεται τὸ τέλος τῆς ἀντίς ὅπι ἀγαθὸν. ἀλλὰ τέτο μηδὲ ἀλλας μνάμεις δέ διεφύσαν. οὐτε γε δὲ ὁ ἰατρὸς, οὐτε ὁ σικαδόμος λέγεται ὅπι ἀγαθὸν ή ὑγεία, οὐδὲ η οἰνίας ἀλλὰ ὅπι ὁ μηδὲ οὔτε ποιεῖ, καὶ δις ποιεῖ, ὁ δὲ οἰνίας. δηλον τοίνυν ὅπι οὐδὲ τὴν πολιτικὴν ὥστε τὸ ἀγαθὸν λεκτέον τὸ κοινόν. μια γαρ οὐτε καὶ αὐτὸς τῷ λοιπὸν δηπίκημ. τέτο δὲ οὐ μηδὲ οὐδὲ λέγεται, οὐτε μνάμεις, οὐτε δηπίκημ αὐτὸς τέλος. οὐδὲ ἀλλα τῆς πολιτικῆς δέ τὸ ὥστε τὸ κοινόν ἀγαθὸν λέγεται τὸ καὶ τὸ οὐρανόν. ἀλλὰ μηδὲ οὐδὲ τὸ καὶ τὸ οὐρανόν κοινόν. διὰ τοῦτο; ὅπι ὅταν βουλαμένοι δέξιαι ποτὶ μάρες ἀγαθῶν, ή τῷ οὐρανῷ δέκινυμεροῦ, ὅπι ἀντὸς λόρος ἐφαρμόζει ἔστι τε τὸ ἀγαθὸν, καὶ δέ τοῦ τέτο, εἰδη βουλαμένοι δέξιαι ὅπι ἀγαθὸν ή τὸ οὐρανόν, διατάξιαι δέξιαι αἱρετῶν δέξιαι οὐτε καὶ η μεγαλοψύχα δέντι ἀγαθὸν, φαῦλη δέ τοῦ μηκυροσωματικὸν καὶ η ανδρία, καὶ ἀπλῶς αὐτὸς ἀρέταις η δὲ μηγαλοψύχα αἱρετῶν δέξιαι καὶ η μεγαλοψύχα ἀγαθὸν, οὐδὲ δὲ δέξιαι τὸ καὶ τὸ οὐρανόν κοινόν ἀγαθὸν. ὅπι γράμματος, καὶ εὐταῦρα ἐρεβούντων τοίνυν ὅπι ὥστε τὸ αἱρετόν ἀγαθὸν λεκτέον δέσι, καὶ τὸ ημέραν αἱρετούν. τὸ δὲ ὅλον οὐδὲ αὐτὸς οὐτε πάντας οὐτε δηπίκημος οὐτε μνάμεις τὸ ὥστε παντὸς αἱρετὸν σκοπεῖν. διὰ τοῦτο; ὅπι τὸ τάχατὸν εὐ πάσις ταῦς κατηγορίας δέσι. καὶ γράμματος τοῦ, καὶ εὐ πάσις τοῦ ποιῶν, καὶ εὐ πάσις εὐ πάσις. αἱλαὶ μηδὲ τὸ πότε ἀγαθὸν, εὐ εὖ λατεσκή ὁ ἰατρὸς οὐδὲν εὐ πότε δὲ καὶ κυβερνητὴν, ὁ κυβερνήτης εὐ εὐκάστη σῇ ἐκάστος. πότε μηδὲ δέσι πειθεῖν, ὁ ἰατρὸς οὐδὲ πότε δὲ δέσι πλεῖν, ὁ κυβερνήτης εὐ εὐκάστη δὲ τὸ πότε αἱρετοῦ, ἡ κατεστὸς τὸ καθ' εἰσιτης τὸ τέλος τῆς εἰδίστη, οὐτε γράμματος τὸ εὐ τὴ κυβερνητικὴ ἀγαθὸν πότε εἰδίστη, οὐτε ὁ κυβερνήτης τὸ εὐ λατεσκή, εὐ αἴρα οὐδὲ οὐτος λέγεται τὸ κοινόν αἱρετὸν. τὸ γράμματος, εὐ πάσις τοῦ αἱρετοῦ, καὶ τὸ ημέραν εὐ πάραντος, καὶ τὸ καὶ τοῦτος αἱλαὶ κατηγορίας, κοινὸν μηδὲ αἱρετούς.